

PAULO COELHO

Một chỗ trên Thiên đường

Dịch giả: Trần Thu Trang

Chuyện kể Giáng sinh của Paulo Coelho, tôi dịch từ bản dịch tiếng Anh của Margaret Jull Costa do Alpha-book cung cấp

Ngày xưa ở vùng Đông Bắc Brazil có đôi vợ chồng nọ rất nghèo, của cải trong nhà chỉ có một con gà mái. Họ gắng tằn tiện đắp đổi qua ngày với số trứng gà ít ỏi. Thế nhưng ngay hôm trước Giáng sinh, con gà mái chết. Người chồng còn đúng vài xu chẳng đủ mua bữa tối, anh tìm đến nhờ cha xứ giúp đỡ. Thay vì đưa anh tiền, cha xứ chỉ dặn rằng:

- Chúa không cho ai cũng không lấy của ai tất cả. Số tiền con có hầu như chẳng mua được gì, vậy thì cứ ra chợ và mua thứ đầu tiên người ta chào mời con. Ta sẽ cầu nguyện cho cuộc mua bán. Giáng sinh là dịp của những phép màu, biết đâu điều gì đó sẽ xảy đến khiến con đổi đời.

Người chồng bán tín bán nghi trước lời chỉ dạy nhưng vẫn đi ra chợ. Một người lái buôn thấy anh dạo quanh lơ đãng bèn đến hỏi xem anh đang tìm món gì.

- Tôi không biết. Tôi ít tiền lắm nhưng cha xứ bảo rằng cứ mua món đầu tiên người ta chào bán.

Người lái buôn rất giàu nhưng không bao giờ bỏ qua một cơ hội kiếm lời nào dù nhỏ. Ông ta lấy của người chồng mấy xu mọn và đưa lại cho anh một mảnh giấy viết nguệch ngoạc:

- Đức cha nói cũng đúng đấy. Tôi thì lúc nào cũng thương người mà hôm nay lại

là ngày lễ, tôi sẽ bán cho anh chỗ của tôi trên Thiên đường. Đây có giấy này làm bằng.

Người chồng cầm tờ giấy ra về trong khi người lái buôn rạo rức tự hào vì món hời bất chợt. Tối đó trong ngôi nhà đầy ắp kẻ hầu người hạ, khi chuẩn bị dùng bữa, ông ta kể chuyện đó cho vợ nghe, không quên nói rằng nhờ nhanh trí như thế nên ông ta mới giàu như ngày nay.

- Thật là xấu hổ! - bà vợ nói. Tưởng tượng xem ông cư xử thế nào trong ngày Đức Chúa giáng sinh. Đi ngay đến nhà người ta và lấy cái giấy về, không thì đừng bước chân vào nhà này nữa!

Phát hoảng vì cơn thịnh nộ của vợ, người lái buôn quyết định nghe lời bà. Hồi thăm mắt một lúc lâu, cuối cùng ông ta cũng tìm được nhà của vợ chồng kia. Bước vào trong, ông thấy họ đang ngồi bên chiếc bàn trống trơn, không có gì ngoài mảnh giấy.

- Tôi đến vì tôi đã sai - người lái buôn nói - Đây là tiền của anh. Giờ hãy trả lại tôi thứ tôi đã bán.

Người chồng trả lời:

- Ông không làm gì sai cả. Tôi đã nghe lời đức cha và tôi biết rằng thứ tôi mua được ban phước lành.

- Nhưng đó chỉ là một mảnh giấy thôi. Vả lại, chẳng ai bán được chỗ của họ trên Thiên đường cho người khác. Nếu anh thích tôi sẽ đưa lại anh gấp đôi số tiền đã trả.

Tuy vậy, vì tin tưởng vào phép màu, người đàn ông nghèo từ chối bán lại tờ giấy. Người lái buôn dần dần tăng số tiền lên tới mười đồng vàng.

- Không được - người chồng nói - Để vợ tôi có cuộc sống sung sướng xứng đáng với cô ấy, tôi cần đến một trăm đồng vàng. Đó chính là phép màu mà tôi đang trông đợi trong đêm Giáng sinh này.

Thất vọng và hiểu rằng nếu còn nán ná lâu nữa thì không ai trong nhà mình kịp ăn tối và đi lễ nửa đêm, người lái buôn cuối cùng đồng ý trả một trăm đồng vàng để chuộc lại mảnh giấy. Phép lạ đã hiển hiện, hơn cả sự mong đợi của đôi vợ chồng nghèo. Còn người lái buôn, ông đã làm xong lời vợ dặn. Thế nhưng bà vợ vẫn còn rất băn khoăn. Phải chăng bà đã quá nặng tay với chồng mình?

Ngay sau khi xong buổi lễ nửa đêm, bà tới gặp cha xứ và kể đầu đuôi câu chuyện cho ông.

- Thừa cha, nhà con đã gặp một người. Anh ta nói rằng cha khuyên ra chợ mua ngay món đầu tiên được chào mời. Chồng con thấy dịp kiếm tiền dễ dàng nên đã viết giấy bán cho anh ta chỗ của ông ấy trên Thiên đường. Con đã bảo nhà con rằng ông ấy không được về nhà ăn bữa tối nay nếu không lấy lại tờ giấy. Cuối cùng thì ông ấy phải trả một trăm đồng vàng để chuộc. Có phải con đã đi quá xa không? Liệu một chỗ trên Thiên đường có đáng giá đến thế không, thưa cha?

- Trước hết thì chồng con đã có thể tỏ ra hào phóng trong ngày hôm nay, ngày lễ lớn nhất trong năm. Sau nữa, ông ấy đã trở thành người đem tới điều kỳ diệu của Chúa. Nhưng câu trả lời cho con đây: Khi ông ấy bán chỗ của mình trên Thiên đường với giá vài xu, cái chỗ kia thậm chí chẳng đáng chừng ấy tiền. Nhưng khi ông ấy mua lại nó với giá một trăm đồng vàng chỉ để vợ vui lòng thì ta có thể cam đoan với con, hành động đó khiến chỗ trên Thiên đường đáng giá hơn thế nhiều nhiều.

(Dựa trên một câu chuyện Do Thái của David Mandel)

Nguồn: www.sachcuatrang.com

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 19 tháng 4 năm 2007